

XIII.

Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht.

Toch was het, een dorp verder, nogmaals een bakker die Uilenspiegel in dienst nam. Tijl kreeg 's nachts een zak meel te ziften en zei tot zijn nieuwen meester :

— Baas, geef me nu ook nog een lamp, dan zie ik tenminste wat ik doe.

De bakker antwoordde :

— Waarom hebt ge nu licht noodig? Ge kunt net zoo goed als mijn vorigen gast in den maneschijn builen.

Daarna ging de man naar bed om nog enkele uren te rusten en Uilenspiegel nam de zift, plaatste zich aan het venster en builde het meel in den hof, precies dààr, waar de maan haar helderste stralen schoot. Toen nu de baas opstond en met bakken wilde beginnen, vond hij Uilenspiegel nog steeds aan het raam, bezig met meel in den tuin te ziften.

— Wat voor den drommel zijt ge nu aan 't uitrichten ! riep de man doodelijk verschrikt, denkt ge soms, dat het niets kost, het meel, dat ge daar zoo schandelijk in het stof neerstort ?

Uilenspiegel wendde zich rustig om en zei :

— Hebt ge me niet gezegd, het meel zonder licht in den maneschijn te builen ?

— Ik heb daarmee bedoeld, brulde de bakker, het meel bij het licht van den maneschijn te ziften !

— Wees dan dubbel tevreden, meester, antwoordde Tijn onverstoorbaar, want 't is werkelijk gebeurd bij maneschijn en in den maneschijn. En maak zooveel herrie niet om een halven zak meel; ik zal alles wel bijeen keeren, zoodat ge geen schade zult lijden.

De bakker sprak, steeds even driftig :

— Terwijl ge het meel bijeen scharrelt, kunt ge het deeg niet klaarmaken. Zoo wordt het weldra te laat en kom ik niet op tijd klaar met bakken.

Uilenspiegel meende :

— Daar weet ik wel raad op, baas. Het deeg van onzen buurman ligt gereed in den trog. Zoo ge het goed vindt, ga ik het dadelijk halen en ons meel in de plaats leggen.

Dat vond de bakker nu al te bar.

— Wilt ge me dan in de gevangenis helpen, schurk ? kreet hij, buiten zichzelf. Loop naar de galg en zoek daar nog boeven van uw soort !

Goed, dacht Tijn, ging op zijn dooie gemak naar de galg, raapte daar eenige beenderen op van een ouden gehangene en bracht ze naar zijn meester.

— Ziehier, baas, zei hij, veel heb ik aan de galg niet gevonden, maar toch iets. Mag ik nu weten waartoe dat moet dienen ?

De bakker vroeg :

— Kunt ge niets anders naar huis brengen, dan wat verdroogde beenderen ?

— Neen, antwoordde Tijn, er lag niets anders. Maar een volgende maal vind ik wellicht eens een heel geraamte !

De bakker wist zich echter te bedwingen en zei :

— In elk geval hebt ge de galg be-roofd. Dat is strafbaar. Ik ga u dan ook zonder uitstel bij den burge-meester aanklagen.

Daarop verliet de man zijn huis en begaf zich met groote stappen naar de groote markt... Uilenspiegel volgde hem op den voet, maar in zijn haast merkte de bakker dat niet. Nu bevond de burgemeester zich toevallig juist op het marktplein en de bakker sprak hem dadelijk aan en begon zich over zijn gast te

...en spalkte op vervaarlijke wijze zijn beide oogen open...

beklagen. Tijn, niet lui gevallen, plaatste zich vlak tegenover zijn baas en spalkte op vervaarlijke wijze zijn beide oogen open. Dat maakte den bakker zoo zenuwachtig, dat hij den draad van zijn historie verloor en begon te stotteren. Plots wendde hij zich, midden het gesprek, tot Tijn en vroeg toornig:

— Wat wilt ge?

— Ik? zei Tijn, ik wil heelemaal niets. Gij zijt immers aan 't woord. Ik zie slechts toe, hoe ge uw beklag doet en daarom doe ik mijn twee oogen goed open.

— Loop naar den duivel! riep de bakker driftig uit, ge zijt een schelm!

— Zoo noemt men mij weleens meer, meende Tijn, steeds even bedaard. Toch ben ik overtuigd, dat, zoo ik mijn oogen moest sluiten en u niet verder in de gaten houden, ge me leelijk in de doeken zoudt doen. Daarom houd ik, in plaats van één, twee oogen in 't zeil!

De burgemeester lachte eens en liet toen de mannen staan; want hij meende, dat die twee toch maar drukte maakten om een beuzelarij en hij zijn tijd wel beter kon besteden. Als Tijn merkte, dat het gevaar uit de lucht was, vroeg hij spottend:

— Welnu, baas, wanneer gaan we nu bakken?

Toen liep hij grinnikend vandaan en liet den bakker over aan zijn booze gepeinzen.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102